

[Glensgård]

Det er lidt for meget forlangt at skulle gå til en regering og sige: vi vil gerne samarbejde med jer, men det, I først skal gøre, er at putte jeres eget lovkatolog helt ned i skraldespanden. Jeg mener, det hører hjemme der, men det er vel ikke særlig sandsynligt, at man får et samarbejde i gang med en regering ved at sige, at det, de har fremlagt, ikke kan bruges.

Derfor skal det kommende finansår også vise, om det konservative folkeparti virkelig mener, at der kan skabes et alternativ til en socialdemokratisk regering. Det kan vi bevise ved at gennemføre en politik i folketinget, markere en politik i finansudvalget, som er anderledes end den socialdemokratiske, og jeg ser gerne meget anderledes. På den måde kan vi naturligvis ved det kommende valg gå ud til vælgerne og sige, at nu er der et alternativ.

Men der er naturligvis noget, som både venstre og de konservative er både enige og uenige med regeringen i. Venstre f. eks. ønsker også økonomisk demokrati, ganske vist under andre forudsætninger end dem, socialdemokratiet vil, og så vil jeg da også gerne benytte lejligheden til at rose det konservative folkeparti, fordi de så klart har taget afstand fra enhver tanke om økonomisk demokrati.

Men i den kommende samling håber jeg altså, som også hr. Tang Sørensen sagde, at de sparevenlige partier kan finde sammen. Jeg håber, at vi i den kommende samling ikke i finansudvalget konstant skal se, at venstre og det konservative folkeparti stemmer for stort set enhver regulering i opadgående retning på finansloven. Jeg håber altså, at samarbejdet i 1980 vil give vælgerne det indtryk, at der er et regeringsdueligt alternativ til socialdemokratiet. Så må hr. Poul Schlüter såmænd gerne finde en benævnelse på et sådant samarbejde, og hvis det kan hjælpe hr. Poul Schlüter, må han såmænd også gerne stå med rosen i hånden, den dag den alternative regeringsmulighed til socialdemokratiet føres ud i livet, for det er nu engang den politik, der skal tilrettelægges, der er mest nødvendig, og jeg må indrømme, at vi foreløbig ikke har set det, men lad os se, om året 1980 ikke skulle blive lykkens år for de liberale tanker i Danmark.

(Kort bemærkning).

Poul Schlüter (KF):

Jeg bør ikke undlade at takke hr. Glensgård, fordi han viser mit parti så stor opmærksomhed. Nu tror jeg ikke, hr. Glensgård selv var særlig interesseret i, at jeg virkelig besvarede hans spørgsmål, men da jeg ikke kan afvise, at andre måske gerne vil kende svarene, skal jeg oplyse, at dersom den konservative 4-punktsplan gennemførtes – og der er jo foretaget meget omfattende beregninger i tilknytning til den – ville betalingsbalancen i 1982 udvise en forbedring med 7 mia kr., og underskuddet på statsfinanserne ville vise en nedadgående tendens i størrelsen 12–13 mia kr.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Jeg skal sige til hr. Poul Schlüter, at vi naturligvis er interesserede i alle de oplysninger, som det konservative folkeparti kan give, og derfor skal jeg gentage mine spørgsmål: hvor meget ville underskuddet på finansloven for 1980 have været under forudsætning af, at det konservative folkeparti havde haft flertal? Hvor mange lån skulle der optages efter finansloven for 1980, såfremt det konservative folkeparti havde haft flertal? Det må man dog have nogle beregninger på – nej, jeg kan se, hr. Poul Schlüter ryster på hovedet; jeg var egentlig også klar over svaret.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Hr. Ellemann-Jensen stillede det spørgsmål, om den besparelse på 2½ mia kr., som er nævnt i statsministerens åbningstale, ville få fuld virkning for 1980, og spurgte, om spareforslagene lå klar. Jeg kan sige til hr. Ellemann-Jensen, at den nuværende regering arbejder ud fra samme beløbsmæssige mål-sætning og med samme tidsplan som den tidligere regering. Det betyder, at vi arbejder på at have forslagene klar til fremsættelse forud for finanslovsforslagets endelige vedtagelse. Som hr. Ellemann-Jensen formentlig erindrer, var det et element i aftalen, at vi skulle søge også at skaffe en del af denne besparelse via lovbundne udgifter, og dette gør jo i sig selv, at der ikke vil være mulighed for fuld virkning i 1980. Der er ingen ændring, efter at der er sket regeringskifte.